

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ

1.

Γυναίκες ἀγγελόμορφαι, ἀστέρια καὶ λουλούδια,
γιὰ σὲς μοῖράχα βγαίνουνε ἔλα μου τὰ τραγούδια.

2.

Ὅταν ἡ λύπη ἔρχεται καὶ 'ς τὴ καρδιά καθίζει,
'ς τὰς περασμέναις μας χαρὰς ὁ κοῦς μας φτερουγίζει.

3.

Ὅπως δαλνέται ἡ καταχνιά 'ς τοῦ ἡλίου τὴν ἀχτίδα,
ἔτσι καὶ ἡ λύπη σβύνεται ὅταν προβάλλ' ἡ ἐλπίδα.

4.

Εἶν' ἡ καρδιά μου ἔμορφη καὶ ὅταν σ' ἀγαπήσῃ,
ἀπ' τὴ δική της εὐμορφιά σὲ σένα θὰ χαρίσῃ.

5.

Σὰν βλέπῃς τὰστρα νὰ κυλοῦν, ἀγάπη μου, σταχάσου
πῶς θὲ νὰ πέσουνε 'ς τὴ γῆ τὰ κλέψουν τὴ ματιά σου.

6.

Ὁ ἔρωτας παρτερέθηκε 'ς τὰ στήθη μου τὴ Ζήλεια
καὶ ἐγέννησαν χίλια παιδιά, τὰ βάσανα τὰ χίλια.

7.

Μὴ μὲ λυπᾶσαι καὶ ἄν πονῶ καὶ ἄν βαραναστοτάζω
μιὰ τέτοια λύπη μὲ χαρὰς χιλιάδες δὲν ἀλλάζω.

8.

Ὅσα φιλιὰ σοῦ χάρισα 'ς τὰ χεῖλη καὶ στὰ χέρια
ἀνέθηκαν 'ς τὸν οὐρανὸ καὶ ἐγέννησαν ἀστέρια.

9.

Ὅσ' εἶν' ἡ ἄμμο τοῦ γυαλοῦ καὶ τῶν μαλλιῶν σου ἡ τρίχες
τόσαις φορὰς, ἀγάπη μου, 'ς τὴν ἀγκαλιά σου μ' εἶχες.

10.

Τῆς ροδοδάφνης ὁ ἀνθὸς πάντα πικρίζει ἄλλο,
ἔτσι εἶνε καὶ τὰ χεῖλη σου ὅταν μοῦ λέν' τὰ ψόγω.

11.

Ἐχὼ φωτιά μέσα 'ς τὴν καρδιά καὶ ἀνάβει ὁλόενα
ἐσ' εἶσαι μέσα 'ς τὴν καρδιά καὶ εἶσαι ψυχρὴ σὲ μένα.

12.

Πάντα σὲ κάθε ἀπελπισιὰ κρυφὴ ἐλπίδα μένει,
σὰν βελουδένια κιχλαμιά 'ς τὸ βράχο ριζωμένη
Ἰωάννης Πολέμης

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

ὑπὲρ τῶν πενομένων οἰκογενειῶν τῶν παρὰ τὰ σύνορα
φονευθέντων ἢ κακίως πληγωθέντων στρατιωτῶν κατὰ
τὰς τελευταίας συμπλοκάς ὁ σύλλογος Παρνασσὸς θέλει
διοργανώσει ἐορτὴν γενησομένην πιθανῶς τὴν ἐρχομένην
Κυριακὴν ἐν Φαλήρῳ.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἔστι ποικιλωτάτη καὶ ἀνταξία τοῦ
σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει. Συνκυλία ἐρασιτεχνῶν κατὰ τὴν ἡ-
μέραν καὶ ὑπάρχοντες μουσικαί, ἐσπερίαι ἐν τῷ θεάτρῳ, φω-
ταγωγῆσις τῆς ἀκτῆς, νυκτερινὴ λεμβοδρομία μουσικῶν
καὶ μέγα Λαχεῖον (tombola) θέλουσιν ἀποτελέσῃ τὸ πρό-
γραμμα.

Πάντες ὀφείλομεν νὰ συνεργήσωμεν εἰς πληρεστέραν ἐ-
πιτυχίαν τῆς ἐορτῆς ταύτης, αἱ δὲ ἄθροαι ἡμῶν δέσπονται
καὶ δεσποινίδες δὲν θὰ ὀκνήσωσι βεβαίως ν' ἀποστείλωσιν
ὑπὲρ τοῦ λαχεῖου τὰ προϊόντα τῆς ἰδέας αὐτῶν φιλοπονίας.

Ἐστω τοῦτο ἀπλὴ προειδοποίησις· προσεχῶς θὰ παρὰ-
σχῶμεν πλείονας πληροφορίας περὶ τῆς λαμπρᾶς ἐορτῆς,
ἣτις πιστεύομεν ὅτι καὶ ἐκ τοῦ χαρακτήρος της καὶ ἐκ
τοῦ τρόπου μεθ' οὗ θὰ ὁργανωθῇ, ἑκτακτὸν θὰ καταλάβῃ
θέσιν εἰς τὰ χρονικὰ τῶν φληρικῶν διασκεδάσεων.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

(Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων φιλοσοφικῶν, φιλολογικῶν καὶ
μ(ε)τεωρολογικῶν παρατηρήσεων).

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τ.

ΤΙΜΗ. Λέξις ὀρίζουσα τὴν ἀξίαν ἐκάστου εἶδους· ἀπα-
ρξίτητος διὰ πάντα τὰ ἐδώδιμα καὶ τὰ ἐμπορεύματα, ὅχι
ὅμως καὶ διὰ τοὺς ἐμπορευομένους αὐτά.

ΤΑΥΡΟΣ. Ὅρος τῆς Ἀρμενίας μὲ τὸ ὑπεῖον ἀρέσκονται
νὰ μονομαχοῦν οἱ Ἰσπανοί.

ΤΡΑΠΕΖΙΓΗΣ. Ἀνθρώπος ἔχων πολλὰ χρήματα· ἐξ αὐ-
τῶν ἔχει ἕκαστος τέσσαρες ἢ ὀκτὼ εἰς τὰς σιαγόνας του
διὰ νὰ μακρῶ. Ὁ ρινόκερος ἔχει εἰκοσιτέσσαρες τοιοῦτους
εἰς τὸ στόμα του...καὶ μὲλα ταῦτα τρώγει.

ΤΟΝΟΣ. Ἰχθὺς τιθέμενος ἐπὶ μιᾶς συλλαβῆς ἐκάστης
λέξεως.

Υ.

ΥΛΗ. Τὸ ἐνκντύν τοῦ πνεύματος· εὐρίσκεται εἰς τὰ
τραύματα καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας.

ΥΣ. Ζῶν ἀπαρξίτητον πρὸς κατασκευὴν χοιρομηρίων,
γρίφων καὶ αἰνιγμάτων.

Φ.

ΦΑΝΟΣ. Κατασκευάζεται ἐκ ψευδαργύρου καὶ ἐκδίδεται
ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ἐν Σύρῳ.

ΦΟΙΝΙΞ. Πτηνὸν μυθολογικόν, ἀσφαλίζον τὰς οἰκίας καὶ
πράγην γλυκοτάτους χουρμάδες.

ΦΑΒΟΡΙΤΑ. Τὸ γνωστὸν μελόδραμα, ὅπερ φέρει ἐκκτέρω-
θεν τῶν παρειῶν ὁ κ. Δηλιγιάννης.

ΦΑΡΟΣ. Τὸ εὐεργετικὸν πῶς ὅπερ ἔδωκε τὸς πλέοντας.
Γίνεται καὶ σοῦπα αὐτολέμονο.

Χ.

ΧΟΡΟΣ. Τὸ βάλλει, ἡ πόλκα, ἡ μαζούρκα καὶ τὰ παρό-
μοια ἄτινα ἔφαλλεν ὁμάς ἡθοποιῶν εἰς τὰς ἀρχαίας τρα-
γωδίας.

ΧΑΒΑΣ. Ἦχος τουρκικῆς μουσικῆς μεταδίδων εἰδήσεις
τηλεγραφικῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ψ.

ΨΑΡΑ. Τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς καὶ τὰ γένεια πολλῶν
καθηγητῶν, ἐφ' ὧν κατὰ τὸν Σολωμὸν περπατεῖ ἡ Δόξα
μονάχη.

ΨΥΧΗ. Ἡ χρυσάλλις ἣν φέρει ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐντὸς
τοῦ σώματος, ὡς λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ θεολόγοι.

Ω.

ΩΡΑ. Ἐφημερίς διερμηνεύουσα τὰ φρονήματα τῆς κυ-
βερνήσεως· εἰκοσιτέσσαρες ταχυταί ἀποτελοῦσι τὸ ἡμερο-
νόκιον καὶ τέσσαρες μόνον τὸ ἔτος.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ. Στρογγύλος μηχανισμὸς δεικνύων τὸν χρό-
νον, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ ἱερεῖς ἀναγινώσκουσι τὸν
ἐσπερινόν καὶ τὰς ἀκολουθίας των.

Μαζέττα

Σ. Διευθ. Ἀστ. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα! Ἐδώσαμεν
κατὰ τμήματα καὶ κατὰ μακρὰ διαλείμματα τὸ λεξικόν
τοῦτο, διότι ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεώς του καὶ πρῶτον τῆς
ἐν αὐτῷ περιεχομένης μ(ε)τεωρολογικῆς ὕλης, ἂν ἐδίδετο
διὰ μιᾶς καὶ ἀκέραιον, θὰ παρήγαγε φονικὸν ἀποτέλεσμα
εἰς τοὺς ἀναγνώστους. Μὲ τὰς ὑγείαις σας, φίλτατε Μα-
ζέττα, καὶ...περιμένωμεν!